

Στόριες παγηές

written by Πέρονας | 16.07.2014

Η Σταματέλα διηγώτανε στόριες παγηές στην Αγγιολίνα που την άκουε προσεχτικά σα σε κοντσέρτο τση Κόκκινης.

– Είχαμε όπου λές δίπλα μας μιά φαμίγια απ’τα Νιοχώρια, Παγηχώρια κάτι τέτοιο απε κάτω απ’ τα μέρη τ’Αλέφκιμου, τη γεναίκα την ελέ’ανε Βαρσαμιά και του άντρα της του Σένιου τό’βγαινε ο δρόπακας στο Βέργιο κάτου εις τα ορυκεία για να μη τση λείπει τίποτις αυτηνής οπ’έμοιαζε με τρίφετη ντουλάπα κι η γλώσσα της ήτουνε στραμπουλημένη μιά κουβέντα σωστήνε δεν έβγανε από τα μέσα της!

– Τσι ταπετσαρίες τσι’λε’ε τσαπετσαρίες, τσι κοντρίνες κορίνες, το περγαμότο ρέ γαμώτο, κι ότανε έντυσα κι εγώ τσουό πύργους μου ανέβηκε κι εφώναζε πως τσ’ αντέγραψα τσι τσαπετσαρίες!

Ωσου του σαπίκανε τα πνεμόνια του Σένιου κι ε’υρισε ο καφερός κι απόθανε στο τόπο του κι η Βαρσαμιά εβ’ήκε κι εκλαιότανε:

– Μου τονε πήρε ο Χάρος με ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ αντίς πνευματικό οίδημα η χτικιό τέλος πάντω!

Κι από τότενες την εβγάλανε Βασκανία στη γετονιά κι όλοι έτσι την ηξέρανε.

– Βασκανία Ξεβασκανία το τελευταίο πού ηξέρω γι’αυτήνε είναι πού πού ετυλιξε με τα πάχη της τα κάλλη της ένα κουτόνε “Γύφτιο π’εδούλε’ε εις τα καίκια και τηνε πήρε κεί στην Αραπιά και την απεκατέστησε Χήρα γεναίκα.

– Αφού είχε ένανε απόπατο σα μισό ‘Εροδρόμιο συμπλήρωσε η Αγγιολίνα φυσικό’ναι γλ’πεις αυτονόνανες τσ’άρέ’ει τάπό πίσω.

Θού Κύριε Φελακή τω στοματί μου.